

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

6^η ΛΟΥΚΑ - ΚΓ΄ (23^η) ΚΥΡΙΑΚΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Έπιμελητής ύλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
ΤΘ 60060, ΤΚ 57001 ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τηλ. 462 744 Fax: 463-455

23^η Οκτωβρίου 2022
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

Ἦχος β' Ἑωθινόν η'

*

*«Εγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, πού σέ
ἔβγαλα ἀπό τήν Αἴγυπτο, τόν τόπο τῆς
δουλείας.» (Πρώτη ἐντολή τοῦ Δεκαλόγου Ἐξ.
20,2)*

Γιά νά νικήσωμε
στήν πάλη μέ τό Διάβολο,
ὁ Χριστός μᾶς ἔνωσε μέ τόν Ἐαυτό Του,
ἀφοῦ πιστέψαμε σ' Αὐτόν
καί βαφτιστήκαμε!

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**ΟΓΔΟΟ ΕΩΘΙΝΟ**

Ἰωάν. 20,11-18.

ΤΟ ΟΓΔΟΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἰωάν. 20,11-18.

**Η ΜΑΡΙΑ Η ΜΑΓΔΑΛΛΗΝΗ
ΣΤΗ Β΄ ΠΡΩΙΝΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ
ΤΟ ΠΡΩΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΟΠΟΥ ΗΤΑΝ Ο ΤΑΦΟΣ
ΒΛΕΠΕΙ ΠΡΩΤΗ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ
ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΦΟ
ΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΕΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ
ΕΠΕΙΤΑ ΤΡΕΧΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΝΑΓΓΕΛΛΕΙ
ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ.**

Τό περιστατικό πού διηγείται τό Η΄ Έωθινό συνεχίζει τή διήγηση τοῦ Ζ΄.

Τό Ζ΄ Έωθινό, Ἰωάν. 20,1-10, ἱστορεῖ ὅτι ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἔτρεξε πρώτη τό πρωί τῆς Μιάς τῶν Σαββάτων στό τάφο καί τόν βρῆκε ἀδειο. Φοβήθηκε ὅτι σήκωσαν τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καί τό ἔθαψαν σέ ἄλλο μέρος. Ἐτρεξε καί εἰδοποίησε τόν Πέτρο καί τόν Ἰωάννη, πού ἔτρεξαν ἀμέσως στό μνήμα. Τήν ἐπίσκεψη αὐτῶν τῶν δύο μαθητῶν, τήν ἐκπληξή, τήν πίστη τους καί τήν ἀποχώρησή τους ἀπό τόν τάφο περιγράφει τό Ζ΄ Έωθινό.

Ἡ Μαγδαληνή Μαρία πού ἀκολούθησε τοὺς δύο Μαθητές, παρέμενε ἔξω ἀπό τόν τάφο κλαιούσα. Ἀπό τό σημεῖο αὐτό καί

μετά συνεχίζει τή διήγηση τό Η' Εωθινό
 Ίωάν. 20,11-18.

Ἀφοῦ ἔφυγαν οἱ δύο Μαθηταί, ἡ Μαρία
 παρέμεινε κλαίουσα στόν κῆπο ἔξω ἀπό
 τόν τάφο! «Ἐνῶ ἔκλαιε παρέκυψε εἰς τό
 μνημεῖον καί βλέπει δύο λευκοντυμένους
 Ἀγγέλους, νά κάθονται ὁ ἕνας πρὸς τή
 μεριά τῆς κεφαλῆς καί ἄλλος πρὸς τή με-
 ριά τῶν ποδιῶν, ἐκεῖ πού εἶχαν τοποθετή-
 σει τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τήν ἴδια ὥρα γυρί-
 ζει καί βλέπει πίσω της νά στέκη ὁ
 Ἰησους, μά δέν Τόν ἀναγνωρίζει ἀμέσως.
 Νομίζει πώς εἶναι ὁ κηπουρός καί τόν
 παρακαλεῖ νά τῆς πῆ ἄν τόν σήκωσε
 αὐτός, ποῦ Τόν πῆγε καί αὐτή θά τόν πά-
 ρη! Ὁ Ἰησοῦς τήν προσφωνεῖ μέ τό ὄνομά
 της! Ἡ Μαρία Τόν ἀναγνωρίζει καί Αὐτός
 τήν στέλνει νά πῆ στους ἀδελφούς Του ὅτι
 ἀναβαίνει πρὸς τόν κοινό Πατέρα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,

11 Μαρία εἰστήκει πρὸς τό μνημεῖον
 κλαίουσα ἔξω.

Τόν καιρό ἐκεῖνο ἡ Μαρία στεκόταν ἔξω,
 κοντά στόν τάφο, κι ἔκλαιγε.

12 Ὡς οὖν ἔκλαιε,

παρέκυψεν εἰς τό μνημεῖον

Καθώς λοιπόν ἔκλαιγε, ἔσκυψε νά δεῖ μέ-
 σα στό μνῆμα

καί θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς

καθεζομένους,

καί βλέπει δύο ἀγγέλους ντυμένους στά

λευκά νά κάθονται

ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ
καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν,
ὅπου ἔκειτο τό Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

ὁ ἓνας πρὸς τό μέρος τοῦ κεφαλιοῦ κι ὁ
ἄλλος πρὸς τό μέρος τῶν ποδιῶν, ἐκεῖ πού
βρισκόταν πρὶν τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καί λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι:

- Γύναι, τί κλαίεις;

Τῆς λένε τότε ἐκεῖνοι: Γυναῖκα, γιατί
κλαῖς;

Λέγει αὐτοῖς:

-Ὅτι ἤραν τόν Κύριόν μου
καί οὐκ οἶδα πού ἔδηκαν αὐτόν.

Τούς λέει αὐτή: Πῆραν τόν Κύριό μου καί
δέν ξέρω πού τόν ἔβαλαν.

14 Καί ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω
καί θεωρεῖ τόν Ἰησοῦν ἐστῶτα,
καί οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι.

Καί καθώς τά εἶπε αὐτά, γύρισε πρὸς τά
πίσω καί βλέπει τόν Ἰησοῦ νά στέκεται
ὄρθιος, δέν τό κατάλαβε ὁμως πώς ἦταν ὁ
Ἰησοῦς.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς:

- Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς;

Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς: Γυναῖκα, γιατί κλαῖς;
Ποιόν ζητᾶς;

Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι,
λέγει αὐτῷ:

Ἐκείνη νόμισε πώς ἦταν ὁ κηπουρός καί
Τοῦ λέει:

Κύριε, εἰ σύ ἐβάστασας αὐτόν,
εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν,
καὶ γὼ αὐτόν ἄρῶ.

Κύριε, ἂν Τόν σήκωσες ἐσύ, πές μου ποῦ
Τόν ἔβαλες, κι ἐγὼ θά Τόν πάρω ἀπό κεῖ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Μαρία.

Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς: - Μαρία!
Στραφεῖσα ἐκεῖνη λέγει αὐτῷ·
Ραββουνί,
ὃ λέγεται Διδάσκαλε.

Γυρίζει ἐκεῖνη καί τοῦ λέει: - Ραββουνί!,
πού σημαίνει «Διδάσκαλε»

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς:

- Μή μου ἄπτου·
οὐπω γάρ ἀναβέθηκα
πρὸς τὸν Πατέρα μου·

Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς: - Μή μ' ἀγγίζεις, δέν
ἀνέβηκα ἀκόμα στὸν Πατέρα·
πορεύου δέ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου
καὶ εἶπέ αὐτοῖς:

πήγαινε ὅμως στοὺς ἀδερφούς μου καὶ πές
τους:

ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου
καὶ Πατέρα ὑμῶν
καὶ Θεόν μου καὶ Θεόν ὑμῶν.

«Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα Μου, πού
εἶναι καὶ Πατέρας σας, στὸν Θεό Μου,
πού εἶναι καὶ Θεός σας.»

18 Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνή

ἀπαγγέλουσα τοῖς μαθηταῖς

Πηγαίνει τότε ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή
στοὺς μαθητές καὶ τοὺς ἀναγγέλλει,

ὅτι ἑώρακε τόν Κύριον
καί ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ὅτι εἶδε τόν Κύριο καί τῆς εἶπε αὐτά.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Ὦδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἄνοιξω τό στόμα μου
καί πληρωθήσεται Πνεύματος
καί λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί·
καί ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων·
καί ἄσω γηθόμενος ταύτης τά θαύματα.

Ὦδὴ γ΄.

Τούς Σούς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καί ἄφθονος Πηγῆ,
διάσον συγκροτήσαντας
πνευματικόν στερέωσον
καί ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὦδὴ δ΄.

Τήν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως
Σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ Προφήτης Ἀββακούμ
κατανοῶν ἐκραύγαζε·
Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε΄.

Ἐξέστη τά σύμπαντα
ἐπί τῇ θείᾳ δόξῃ Σου,
Σύ γάρ, Ἀπειρόγαμε Παρθένε,

ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν
καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν
πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσι Σε
σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ στ΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες
τῆς Θεομήτορος
δεῦτε τάς χεῖρας κροτήσωμεν
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν
τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
παρὰ τὸν Κτίσαντα,
ἀλλὰ πυρός ἀπειλήν
ἀνδρείως πατήσαντες
χαίροντες ἔψαλλον.
Ἵπερύμνητε,
ὁ τῶν πατέρων Κύριος
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὦδὴ η΄.

Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ
ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο
τότε μὲν τυπούμενος,
νῦν δὲ ἐνεργούμενος·
τὴν οἰκουμένην ἄπασαν

ἀγείρει ψάλλουσαν·
 Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τά ἔργα,
 καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον
 καί Μητέρα τοῦ φωτός
 ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

1.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον
 καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου
 ἐπί τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ
 καί ἐνδοξοτέραν
 ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
 τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν,
 τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνωμεν.

2.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπί τήν ταπείνωσιν
 τῆς δούλης αὐτοῦ·
 ἰδοὺ γάρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
 πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ ...

3.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός
 καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ
 καί τό ἔλεος αὐτοῦ
 εἰς γενεάν καί γενεάν
 τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

4.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
 διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

5.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπό θρόνων
 καί ὕψωσε ταπεινούς·
 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·
 καί πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

6.

Ἀντελάβετο Ἰσραήλ παιδός αὐτοῦ
 μνησθῆναι ἐλέους,
 καθώς ἐλάλησεν
 πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τῷ Ἀβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ
 ἕως αἰῶνος.

ᾠδὴ 8΄.

Ἄπας γηγενῆς
 σκιρτάτω τῷ πνεύματι
 λαμπαδουχούμενος.
 Πανηγυρίζετω δέ
 αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα
 τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος
 καί βοάτω, χαίροις παμμακάριστε
 Θεοτόκε, Ἄγνή, Ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον ἡ'

Δύο ἀγγέλους βλέψασα
 ἔνδοθεν τοῦ μνημείου,
 Μαρία ἐξεπλήττετο
 καί Χριστόν ἀγνοοῦσα
 ὡς κηπουρόν ἐπηρώτα·
 Κύριε, ποῦ τό σῶμα
 τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας;
 Κλήσει δέ τοῦτον γνοῦσα εἶναι αὐτόν
 τόν Σωτῆρα, ἤκουσε· μή Μου ἄπτου·
 πρός τόν Πατέρα ἄπειμι,
 εἰπέ τοῖς ἀδελφοῖς Μου.

Δοξαστικόν ἡ'

Ἦχος πλ. δ'

Τά τῆς Μαρίας δάκρυα
 οὐ μάτην χεῖται· θερμῶς
 ἰδοῦ γάρ κατηξίωται
 καί διδασκόντων ἀγγέλων
 καί τῆς ὄψεως τῆς Σῆς, ὧ Ἰησοῦ.
 Ἄλλ' ἔτι πρόσγεια φρονεῖ
 οἷα γυνή ἀσθενής·
 διό καί ἀποπέμπεται
 μή προσψαῦσαι Σοι, Χριστέ·
 ἀλλ' ὅμως κῆρυξ πέμπεται
 τοῖς Σοῖς μαθηταῖς,
 οἷς εὐαγγέλια ἔφησε,
 τήν πρός τόν πατρῶον κληῖρον
 ἄνοδον ἀπαγγέλουσα.
 Μεθ' ἧς ἀξίωσον καί ἡμᾶς
 τῆς ἐμφανείας Σου, Δέσποτα Κύριε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκια

Τό ἀναστάσιμον.

Ἦχος β΄

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον,
 ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος,
 τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας
 τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος!
 Ὅτε δέ καί τούς τεθνεῶτας
 ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
 πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον:
 Ζωοδότα Χριστέ,
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου

Ἦχος δ΄.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μαθητῆς,
 ἀνεδέξω δίκαιε τό Εὐαγγέλιον·
 ὡς Μάρτυς ἔχεις τό ἀπαράτρεπτον·
 τήν παρρησίαν ὡς Ἀδελφόςθεος·
 τό πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης,
 ἰκέτευε Χριστόν τὸν Θεόν,
 σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον τῆς περιόδου

Ἦχος β΄ Ἀυτόμελον

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε.

Μὴ παρίδῃς

ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,

ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή,

εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,

τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·

Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,

καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,

ἢ προστατεύουσα αἰεί,

Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

**Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΤΗΣ ΚΓ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
(Ἐφεσ. 2,4-10)**

«Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν ὑμᾶς ... χάριτι ἐστὲ σεσωσμένοι ... καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον!»

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμὸς 27.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου

καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου.

Πρὸς Σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

**Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.**

**Ο ΜΕΓΑΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ
ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΧΕΙ ΕΤΟΙΜΑΣΕΙ ΓΙΑ ΜΑΣ
ΩΣ ΑΙΩΝΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ**

Ὁ Θεός ἔστειλε
τό Μονογενῆ Υἱό καί Λόγο Του
νά φέρῃ τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν
στόν κόσμο.

Ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱός,
ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός,
ἐργάστηκε τή σωτηρία μας,
πάλαιψε γιά λογαριασμό μας
ὡς Νέος Ἀδάμ,
φορέας ὅλων τῶν ἀνθρώπων,
μέ τό Διάβολο, τόν νίκησε,
κατήργησε τό θάνατο,
καί ἀνέβασε τόν ἄνθρωπο στούς οὐρανοῦς.
Μᾶς κάλεσε νά πιστέψωμε σ' Αὐτόν,
νά ἀρνηθοῦμε τό Διάβολο
καί νά βαπτιστοῦμε,
γιά νά ἐνωθοῦμε μαζί Του,
νά γίνωμε μέλη τοῦ σώματός Του,
τῆς Ἐκκλησίας Του,
γιά νά κληρονομήσωμε
τήν αἰώνια Βασιλεία Του,
μέ τόν ἀνεξερεύνητο πλοῦτο τῆς δόξας Του.

Ὁ πολυέλεος Θεός, πού εἶναι πλούσιος σέ
εὐσπλαγχνία καί ἀγάπη, μᾶς χαρίζει δωρεάν
τή σωτηρία, ὅπως δωρεάν ἐλευθέρωσε ὁ
Χριστός τόν Γαδαρηνό ἀπό τά διαμόνια πού
τόν εἶχαν κυριεύσει.

Καί δέν μᾶς ἐλευθέρωσε μόνο ἀπό τή
σκλαβιά, ἀλλά καί μᾶς υἱοθέτησε καί μᾶς

ἔκανε τέκνα καί κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του.

Ἡ δωρεά αὐτή, τὴν ὁποῖαν ἐργάστηκε ὁ Χριστός, μὲ τὸ λυτρωτικὸ ἔργο Του, περιλαμβάνει ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ Οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, καί μεταβάλλει ἀπὸ τώρα τὸν τραγικὸ κόσμον μας σὲ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργο πού ἐργάστηκε ὁ Χριστός! Ἡ ἀπελευθέρωση τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ Δαίμονα. Αὐτὸ δείχνει τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο! Αὐτὸ βεβαιώνει ὁ Ἄπ. Παῦλος μὲ τὴν περικοπὴ αὐτῆ τῆς πρὸς Ἐφεσίουσ. «Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει ... καί ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνέζωοποίησε τῷ Χριστῷ ... καί συνήγειρε καί συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τοῦ Χριστοῦ». (Ἐφ. 2, 5-6.)

« Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός φανερώνει τὴν ἐξουσία Του, τὴν κυριότητά Του, πάνω καί στὶς ὑπερφυσικὲς δυνάμεις τοῦ ἀοράτου κόσμου» πού ἐξουσιάζουν τὸν ἄνθρωπον. (Π. Τρεμπέλας.)

Τὸ κοινὸ σημεῖο τῶν δύο περικοπῶν εἶναι ὅτι ὁ παντοδύναμος Κύριος μᾶς χαρίζει τὴ σωτηρία μας. Ἡ κραυγὴ τοῦ ἀνθρώπου, πού ζητᾷ τὸ «μέγα ἔλεος» τοῦ Θεοῦ καί τὴν ἐκφράζει ὁ Ν΄ Ψαλμός, εἶναι ὁ Χριστός - ἡ σωτηρία. «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου...»

Ἡ μέγιστη τιμή πού μᾶς ἐτοίμασε ὁ Θεός εἶναι τό ὅτι: πρῶτον, μᾶς ἐνσωματώνει στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί μᾶς συνανασταίνει μαζί Του καί ἐν συνεχείᾳ μᾶς κάνει ὄργανά Του καί μᾶς χρησιμοποιεῖ στό ἀνακαινιστικό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου (στ. 10).

Μέ τήν περικοπή Ἐφ. 2, 4-10, εἰσάγεται στήν Ἐκκλησία ἡ ἀνάγνωση τῆς πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς.

Γιά νά διευκολύνουμε τούς πιστούς στή μελέτη καί κατανόηση τῆς ὅλης Ἐπιστολῆς, παραθέτουμε μαζί μέ τή μικρή ἀποστολική περικοπή καί ὀλόκληρη τήν ἐνότητα ἀπό τήν ὁποῖαν εἶναι ἀπεσπασμένη, τό κομμάτι δηλαδή πού προηγεῖται τῆς περικοπῆς ἀπό τήν ἀρχή τῆς Ἐπιστολῆς. Ἐπίσης προσφέρουμε στό ἐκκλησίασμα ἕνα αὐτόνομο βιβλικό τεῦχος μέ τήν ἀνάλυση τοῦ περιεχομένου ὀλόκληρης τῆς Ἐπιστολῆς.

**Ὁ πρόλογος
τῆς Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς
τοῦ Ἀποστόλου παύλου εἶναι
ἕνας πρωτοχριστιανικός ὕμνος**

1,1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
διὰ θελήματος Θεοῦ,

Ὁ Παῦλος, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ,
τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ
καί πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

πρός τούς Χριστιανούς πού ζοῦν στήν
Ἔφεσο καί τούς ἐνώνει ἡ πίστη στόν
Ἰησοῦ Χριστό.

- 2 χάρις ὑμῖν καί εἰρήνη
ἀπό Θεοῦ πατρός ἡμῶν
καί Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχομαι ὁ Θεός Πατέρας μας καί ὁ Κύ-
ριος Ἰησοῦς Χριστός νά σᾶς δίνουν τή χά-
ρη καί τήν εἰρήνη.

**Ἡ ἐννοια τοῦ παρακάτω κειμένου
1, 3-14:**

Εὐλογητός ὁ Θεός, πού μᾶς διάλεξε πρό
καταβολῆς κόσμου νά εἶμαστε ἅγιοι,
καθαροί μπροστά Του! Ἡ εὐδοκία τῆς
χάριτός Του, δηλαδή ἡ καλή Του διάθεση,
ἐπειδή μᾶς ἀγαπᾶ, μᾶς προώρισε νά μᾶς
υἰοθετήσῃ διά τοῦ Χριστοῦ καί τῆς
Ἐκκλησίας. Μέ τό πού ἐγινε ἄνθρωπος καί
θυσιάστηκε δηλαδή ὁ Χριστός, ἐμᾶς ὅλους
πού πιστέψαμε στό Εὐαγγέλιό Του καί
βαπτισθήκαμε, μᾶς ἐπλυνε κι ἔσβησε τίς
ἁμαρτίες μας καί μᾶς ἔνωσε στό Σῶμα Του.

- 3 **Εὐλογητός ὁ Θεός**
καί πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς
ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ,
Εὐλογημένος νά εἶναι ὁ Θεός,

ὁ Πατέρας τοῦ Κυρίου μας
 Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 πού μᾶς δώρισε μέσω τοῦ Χριστοῦ
 πλούσιες τίς εὐλογίες Του,
 πνευματικές καί οὐράνιες.

- 4 καθὼς καὶ ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ
 πρὸ καταβολῆς κόσμου
 εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους
 κατενώπιον αὐτοῦ, ἐν ἀγάπῃ
- 5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν
 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν,
 κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,
- 6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ,
 ἐν ᾗ ἔχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ,
 Μᾶς διάλεξε πρὶν θεμελιώσει τὸν κόσμον
 νά γίνουμε δικοί Του διὰ τοῦ Χριστοῦ,
 ἀψεγάδιαστοι στήν τελική Του κρίση.
 Μᾶς προόρισε μέ τὴν ἀγάπη Του
 νά γίνουμε παιδιά Του
 διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 σύμφωνα μέ τό καλόβουλο γιά μᾶς
 θέλημά Του,
 ὥστε νά Τόν ὑμνοῦμε
 γιά τὴν πλούσια χάρη Του,
 πού μᾶς δώρισε
 διὰ τοῦ ἡγαπημένου Του Υἱοῦ.
- 7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν
 διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ,
 τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων,

- κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ,
8 ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς
ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει,
9 γνωρίσας ἡμῖν
τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ
Μᾶς λύτρωσε μέ τό Αἶμα τοῦ Χριστοῦ,
συγχώρησε τίς ἁμαρτίες μας
μέ τήν πλούσια χάρη
πού μᾶς τή σκόρπισε περίσεια,
μαζύ μέ κάθε λογῆς φρόνηση καί γνώση.
Μᾶς ἔκανε γνωστό
τό μυστικό θέλημά Του
κατὰ τήν εὐδοκίαν αὐτοῦ,
ἦν προέθετο ἐν αὐτῷ
10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν,
ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα
ἐν τῷ Χριστῷ,
τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καί τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐν αὐτῷ,
σύμφωνα μέ τήν εὐνοϊκή διάθεση πού
εἶχε μέσα Του καί προσχεδίαζε νά διευθε-
τήση ἔτσι τὰ πράγματα μέ τόν καιρό,
ὥστε νά ἐνώση τὰ πάντα στό πρόσωπο
τοῦ Χριστοῦ, τὰ οὐράνια καί τὰ ἐπίγεια.
11 ἐν ᾧ καί ἐκκληρώθημεν
προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν
τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος
κατὰ τήν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,
12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ,

τοὺς προηλπικότητας ἐν τῷ Χριστῷ·

Μέ τό Χριστό ἀποκτήσαμε μερίδιο στήν κληρονομία τοῦ Θεοῦ, διότι αὐτό ἦταν ἀπ' ἀρχῆς τό σχέδιό Του, σύμφωνα μέ τό ὅποιο πραγματοποίησε τό θέλημά Του.

Γιά νά εἴμαστε ἐμεῖς, ἐκεῖνοι πού ὑμνοῦν τή δόξα τοῦ Θεοῦ, πού ἀπό πρῖν στηρίξαμε τήν ἐλπίδα μας στό Χριστό.

13 ἐν ᾧ καί ὑμεῖς

ἀκούσαντες τόν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, Ἔτσι κι ἐσεῖς ἀκούσατε τό λόγο τῆς ἀληθείας, τό χαρμόσυνο μήνυμα πού σᾶς φέρνει τή σωτηρία.

ἐν ᾧ καί πιστεύσαντες

ἐσφραγίσθητε

τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ, Κι ἀφοῦ πιστέψατε στό Χριστό, σᾶς ἐσφράγισε ὁ Θεός μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα πού εἶχε ὑποσχεθεῖ.

14 ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν,

εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Κι εἶναι τό Πνεῦμα ἐγγύηση γιά τήν κληρονομιά μας, γιά τόν μελλούμενο λυτρωμό μας. Ἔτσι δά ὑμνῆται καί δά δοξάζεται τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ.

.....

Ἀδελφοί,

- 2,4 ὁ Θεός πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει,
 διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην Αὐτοῦ,
 ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς
 Ὁ Θεός πού εἶναι πλούσιος σέ ἔλεος ἐξ
 αἰτίας τῆς μεγάλης Του ἀγάπης, μέ τὴν
 ὁποία μᾶς ἀγάπησε,
- 5 καί ὄντας ἡμᾶς
 νεκρούς τοῖς παραπτώμασι
 συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ,
 - χάριτί ἐστε σεσωσμένοι -
- 6 καί συνήγειρε καί συνεκάθισεν
 ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
 καί ἐνῶ ἤμασταν πεθαμένοι στά
 παραπτώματα μας μᾶς ἀνέστησε μαζί μέ
 τό Χριστό,
 - μέ τή χάρη Του ἔχετε σωθεῖ -
 καί μᾶς ἐσήκωσε καί μᾶς ἔβαλε νά
 καθίσωμε στά ἐπουράνια διά τοῦ
 Χριστοῦ,
- 7 ἵνα ἐνδείξηται
 ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις
 τόν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον
 τῆς χάριτος Αὐτοῦ
 ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
 γιά νά φανερώση στούς αἰῶνες πού
 ἔρχονται τόν ἀνυπέροβλητο πλοῦτο τῆς
 χάριτός Του μέ τὴν καλωσύνη πού ἔδειξε

σέ μᾶς ὁ Χριστός.

- 8 **Τῇ γάρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι**
διὰ τῆς πίστεως·
καί τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τό δῶρον,
 9 **οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσῃται.**
 Μέ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ἔχετε σωθεῖ ἐπειδὴ
 πιστέψατε καί αὐτό δέν προέρχεται ἀπό
 σᾶς, τοῦ Θεοῦ εἶναι δῶρο
 ὄχι ἀπό ἔργα, γιά νά μή μπορῇ νά
 καυχῆθῃ κανεῖς.
- 10 **Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα,**
κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ἐπί ἔργοις ἀγαθοῖς,
οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός
ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.
 Γιατί δικό Του πλάσμα εἴμαστε·
 δημιουργημένοι διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 γιά ἔργα καλά, γιά τά ὁποῖα μᾶς ἐτοίμασε
 ὁ Θεός
 ὥστε νά ἀποτελέσουν τόν τρόπο τῆς ζωῆς
 μας.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος πλ. 6'. Ψαλμός 90.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ἰψίστου.
 ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
 αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ
 καί καταφυγή μου ὁ Θεός μου,
 καί ἐλπιῶ ἐπ' Αὐτόν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν 8,27-39.

- Τ**ῷ καιρῷ ἐκεῖνω,
 27 ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ
 εἰς τήν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,
 Ἐκεῖνο τόν καιρό,
 φτάνοντας ὁ Ἰησοῦς στή περιοχῇ τῶν
 Γαδαρηνῶν,
 ὑπήντησεν Αὐτῷ ἀνὴρ τις
 ἐκ τῆς πόλεως,
 ὅς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν
 καί ἰμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο
 καί ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν,
 ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.
 Τόν συνάντησε κάποιος ἄντρας
 ἀπό τήν πόλιν
 πού εἶχε μέσα του δαιμόνια
 ἀπό πολύ καιρό·
 δέν ἦτανε ντυμένος
 καί δέν ἔμενε σέ σπίτι ἀλλά στά μνήματα.
- 28 Ἴδὼν δέ τόν Ἰησοῦν καί ἀνακράξας,
 προσέπεσεν Αὐτῷ
 καί φωνῇ μεγάλη εἶπε·
 -Τί ἐμοί καί Σοί, Ἰησοῦ
 Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου;
 δέομαί Σου, μή με βασανίσῃς.
 Ὅταν λοιπόν αὐτός εἶδε τόν Ἰησοῦ,
 ἔβγαλε μιά κραυγή,

ἔπεσε στά πόδια Του
 καί μέ δυνατή φωνή Τοῦ εἶπε:
 - Τί δουλειά ἔχεις Ἐσύ μ' ἐμένα Ἰησοῦ,
 Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰψίστου;
 Σέ παρακαλῶ μή μέ βασανίσης.

29 Παρήγγειλε γάρ

τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ
 ἐξελθεῖν ἀπό τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτά τά εἶπε, γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατά-
 ξει τό διαμόνιο νά βγῆ ἀπό τόν ἀνθρωπο.

Πολλοῖς γάρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν,
 καί ἐδεσμεῖτο ἀλύσει
 καί πέδαις φυλασσόμενος
 καί διαρρήστων τά δεσμά
 ἠλαύνετο ὑπό τοῦ δαίμονος
 εἰς τάς ἐρήμους.

Ἀπό πολλά χρόνια
 τόν εἶχε στήν ἐξουσία του
 καί γιά νά τόν συγκρατήσουν τόν εἶχαν
 δεμένο μέ ἀλυσίδες
 καί τοῦ ἔβαζαν σιδερένια δεσμά στά πόδια.
 Ἐκεῖνος ὅμως ἔσπαζε τά δεσμά
 καί ἐφέρετο ἀπό τό δαίμονα στίς ἐρημιές.

30 Ἐπηρώτησε δέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων·

-Τί σοί ἐστίν ὄνομα;

Ὁ δέ εἶπε· - Λεγεών·

ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν·

Τόν ρώτησε λοιπόν ὁ Ἰησοῦς:

- Ποιό εἶναι τ' ὄνομά σου;

Ἐκεῖνος ἀπάντησε: - Λεγεών·
γιατί εἶχαν μπεῖ μέσα του πολλά δαιμό-
νια.

31 καὶ παρεκάλει αὐτόν
ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς
εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

Τὸν παρακαλοῦσαν λοιπὸν νά μὴν τὰ δια-
τάξῃ νά πᾶνε στήν ἄβυσσο.

32 Ἦν δέ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν
βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει·
καὶ παρεκάλουν αὐτόν
ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς
εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν·
καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

Ἐκεῖ κοντά ἦταν ἓνα κοπάδι χοίρων
πολλῶν πού ἔβοσκαν στό βουνό
καὶ τὰ δαιμόνια παρακαλοῦσαν τὸν Ἰησοῦ
νά τοὺς ἐπιτρέψῃ νά μπουῖν στοὺς χοίρους
καὶ τοὺς τό ἐπέτρεψε.

33 Ἐξελθόντα δέ τὰ δαιμόνια
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου
εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους·
καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη
κατὰ τοῦ κρημνοῦ
εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη.

Βγῆκαν λοιπὸν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν
ἄνθρωπο καὶ μπῆκαν στοὺς χοίρους.
Τότε τό κοπάδι ὄρμησε πρὸς τὸν γκρεμό
καὶ πνίγηκε στή λίμνη.

34 Ἰδόντες δέ οἱ βόσκοντες

τό γεγενημένον,
ἔφυγον καί ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν
εἰς τήν πόλιν καί εἰς τοὺς ἀγρούς.

Μόλις οἱ βοσκοί εἶδαν αὐτό πού ἔγινε
ἔφυγαν καί τό εἶπαν στή πόλη καί στήν
ὑπαιθρο.

35 Ἐξῆλθον δέ ἰδεῖν τό γεγονός,

καί ἦλθον πρός τόν Ἰησοῦν
καί εὔρον καθήμενον τόν ἄνθρωπον
ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει
ἱματισμένον καί σωφρονοῦντα
παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ
καί ἐφοβήθησαν.

Βγήκαν οἱ ἄνθρωποι νά δοῦν τί ἔγινε
καί ἦρθαν κοντά στόν Ἰησοῦ.

Βρῆκαν τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν
βγεῖ τὰ δαιμόνια
νά 'ναι ντυμένος καί νά φέρεται λογικά κα-
θισμένος δίπλα στόν Ἰησοῦ
καί φοβήθηκαν.

36 Ἀπήγγειλαν δέ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες,

πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς.

Ὅσοι εἶχαν δεῖ τί ἔγινε τοὺς εἶπαν
γιά τό πῶς σώθηκε ὁ διαμονισμένος.

37 Καί ἠρώτησαν Αὐτόν ἅπαν τό πλῆθος

τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν,
ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν,
ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο.

Αὐτός δέ ἐμβάς εἰς τό πλοῖον ὑπέστρεψεν.

Τότε παρακάλεσαν τόν Ἰησοῦ ὄλο τό
πλῆθος ἀπό τά περίχωρα τῶν Γαδάρων
νά φύγη ἀπό τήν περιοχή, γιατί τούς
ἔπιασε μεγάλος φόβος.

Ἐκεῖνος μπῆκε στό πλοιάριο καί γύρισε
πίσω.

38 Ἐδέετο δέ Αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ,

ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τά δαιμόνια,
εἶναι σὺν Αὐτῷ·

ἀπέλυσε δέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ὑπόστρεφε εἰς τόν οἶκόν σου

καί διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός.

Ὁ ἄνθρωπος τόν παρακαλοῦσε, ὅμως,
ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια, νά
τόν πάρη μαζί Του.

Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τόν ἄφησε νά φύγη μέ τά
ἑξῆς λόγια:

Γύρισε στό σπίτι σου

καί νά διηγῆσαι ὅσα σοῦ ἔκανε ὁ Θεός.

Καί ἀπῆλθε καθ' ὅλην τήν πόλιν

κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Κι ἔφυγε διαλαλῶντας σ' ὅλη τήν πόλη
ὅσα ἔκανε σ' αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

* * *

Η ΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

**Ὁ Χριστός θεραπεύει
τόν δαιμονισμένο**

στά Γάδαρα.

Ὁ χριστιανός πού ἐνώθηκε μέ τό Χριστό
 στό βάπτισμα,
 ἔγινε ἕνα μέ τό Χριστό,
 υἱοθετήθηκε ἀπό τόν Πατέρα,
 καί καταγράφηκε στους καταλόγους τῆς
 Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ὅπως λοιπόν ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ
 στόν κόσμο

ἦταν μιά συνεχῆς πάλη μέ τό Διάβολο,
 ἔτσι καί ἡ ζωή τοῦ Χριστιανοῦ,
 εἶναι μιά ἰσόβια πάλη μέ τό Δαίμονα!

Γιά νά νικήσωμε ἀκριβῶς
 στήν πάλη αὐτή τό Διάβολο,
 μαῶς ἔνωσε μέ τόν Ἐαυτό Του ὁ Χριστός,
 ἀφοῦ πιστέψαμε σ'Αὐτόν
 καί βαφτιστήκαμε!

Μποροῦμε λοιπόν νά παλαίψωμε
 μέ τό φοβερό εχθρό
 καί νά τόν νικήσωμε,
 ὅπως τόν νίκησε ὁ Χριστός,
 «Θανάτῳ θάνατον πατήσας!»

Ἔχομε τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ,
 ὅσο εἴμαστε ἐνωμένοι μαζί Του.

Ὁ Θεός μας
 εἶναι Θεός τῆς Ἀγάπης,

τῆς Ἐλευθερίας καί τῆς Εἰρήνης!

Ἐπιθυμία Του εἶναι

καί οἱ ἄνθρωποι

νά προσέρχονται κοντά Του μέ ἀγάπη,
ἐλεύθερα, καί νά ζοῦν εἰρηνικά.

Ὁ Ἴδιος μπορεῖ νά μᾶς φερῆ κοντά Του μέ τή
δύναμή Του, ἀλλά δέν τό κάνει γιατί σέβε-
ται τήν ἐλευθερία μας καί φεύγει ἀπό ἐκεῖ
πού δέν Τόν θέλουν νά μείνει.

*Αὐτός ἐλευθερώνει τοὺς ἀνθρώπους, καί
ἀπό κάθε δουλεία καί ἀπό τοὺς δαίμονες καί
χαρίζει τήν ἐλευθερία στά πλάσματά Του.*

*Αὐτός ἄλλως τε εἶναι καί ὁ σκοπός τῆς
ἐλεύσεώς Του στόν κόσμο.*

*«Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα
λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.» (Αἴωάν. 3,8) .*

Τό πρῶτο μάθημα πού δίδαξε στό Λαό Του
ὁ Θεός εἶναι τοῦτο!

*«Εγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, πού σέ
ἔβγαλα ἀπό τήν Αἴγυπτο, τόν τόπο τῆς
δουλείας.»*

(Πρώτη ἐντολή τοῦ Δεκαλόγου Ἐξ. 20,2)

*«Εἶδατε τά ὅσα ἔκανα στοὺς Αἰγυπτίους,
καί πῶς σᾶς σήκωσα*

πάνω σε φτεροῦγες ἀετοῦ

καί σᾶς ἔφερα κοντά Μου.» (Ἐξ. 19, 4)

«Εγώ εἶμαι ὁ ἐλευθερωτής σας!» μᾶς λέει

συνεχῶς!

«Ἐάν ὁ Υἱὸς ἐλευθερώσῃ ὑμᾶς, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε!» (Ἰωάν. 8,32-36)

Οἱ Εὐαγγελικές Περικοπές πού ἀναγινώσκωνται στίς λειτουργικές συναῖξεις προβάλλουν τά θέματα τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς διδαχῆς τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι, θά λέγαμε, τό βοήθημα τοῦ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας – ἱεροκήρυκα.

Τό θέμα πού ἡ παρούσα περικοπή εἰσάγει στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι: ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀπελευθερωτής τῶν ἀνθρώπων. Ἡ πραγματική δέ σκλαβιά ἢ ὁποία βασανίζει τούς ἀνθρώπους, εἶναι ἡ ὑποταγή μας στήν ἁμαρτία καί τό Διάβολο. Ἀπό αὐτήν πρέρχονται ὅλα τά κακά πού μᾶς βασανίζουν, ἀλλά δέ θέλομε νά τό παραδεχτοῦμε, γιατί ὁ Δάβολος κρύβεται καί μᾶς ἔχει πείσει ὅτι δέν ὑπάρχει, καί ὅτι εἴμαστε ἐλεύθεροι, ἐνῶ μᾶς ἔχει δούλους του, δεμένους μέ τήν ἁμαρτία καί μᾶς ὀδηγεῖ στό θάνατο!

Τό θέμα τό ὁποῖο προηγεῖται λογικά τοῦ παρόντος, βρίσκεται στό τρίτο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως: Ἐκεῖ βλέπομε τό πῶς καί πότε οἱ ἀνθρωποι ὑπήχθησαν στήν καταδυναστευση τοῦ σατανᾶ μέ τήν πτώση τους στήν ἁμαρτία.

Ἡ παραβολή τοῦ «ἐμπεσόντος εἰς τούς ληστές» ἐξηγεῖ πλήρως τό θέμα. Ἡ συνέχεια

ὅμως τοῦ θέματος καί ἡ ὀλοκλήρωση του εἶναι ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ, μέ τόν ὁποῖον ἐνίκησε τό Διάβολο καί ἐλευθέρωσε τούς ἀνθρώπους. Γιαυτόν ἀκριβῶς τό λόγο ἔγινε ἄνθρωπος ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἦλθε στόν κόσμο! Γιὰ νά καταλύσῃ τά ἔργα τοῦ Διαβόλου. Ὁλῆ Του ἡ ζωή ἦταν νά μᾶς δείξῃ πῶς μέ τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐργασία τῆς ἐντολῆς τοῦ Πατέρα, νίκησε τό Διάβολο καί κατήργησε τό κράτος τοῦ θανάτου. Αὐτήν δέ τήν ἐξουσία νά διώχνουν τά πονηρά καί ἀκάθαρτα πνεύματα πού βασανίζουν τούς ἀνθρώπους, γιά νά θεραπεύουν τούς ἀνθρώπους καί νά τούς ἐλευθερώνουν ἀπό τήν καταδυνάστευση τῶν δαιμόνων παρέδωκε ὁ Χριστός στούς Ἀποστόλους Του καί διά τῶν Ἀποστόλων στήν Ἐκκλησία. (Ματθ. 10, 1-)

Τήν ἐξουσία αὐτή, τήν ἔδωκε στούς Ἀποστόλους Του ὁ Κύριος, τήν πρώτη φορά, τότε πού τούς ἔστειλε στήν δοκιμαστική ἀποστολή στά περιορισμένα ὄρια τῆς Παλαιστίνης. Ὁ Λουκᾶς διασώζει τήν ἐκπληξή τῶν Μαθητῶν ἀπό τό γεγονός πού εἶδαν νά φεύγουν τά Δαιμόνια μέ τή χρήση τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ!

Ἡ ἀποστολική δύναμη καί ἐξουσία.

Λουκ. 10, 17

Ἐπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα

μετὰ χαρᾶς λέγοντες·

Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν
ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς·

ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν

ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν
τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων
καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ,
καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. (Λουκ. 10,
17-19)

Μετά τὴν Ἀνάστασή Του ὁ Κύριος, γιὰ
δεύτερη φορά, ἔδωκε στοὺς Ἀποστόλους τὴν
ἐξουσία κατὰ τῶν Δαιμόνων. Ὁ
Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος διασώζει τὰ λόγια
τοῦ Χριστοῦ!

«Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία

ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη,

βαπτίζοντες αὐτοὺς

εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ

καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν

πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν·

καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι

πάσας τὰς ἡμέρας

ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.»

Ὁ Μάρκος στό Εὐαγγέλιό του διατυπώνει
πιό καθαρά τὸ λόγο τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς

Μαθητές Του, μέ τόν ὁποῖον τύς δίδει τήν
ἐξουσία κατά τῶν πονηρῶν πνευμάτων.

«15 καί εἶπεν αὐτοῖς·

πορευθέντες εἰς τόν κόσμον ἅπαντα
κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 ὁ πιστεύσας καί βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ
ἄπιστήσας κατακριθήσεται.

17 σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα
παρακολουθήσει·

ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι·
γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·

18 ὄφεις ἄροῦσι· καὶ ἄν θανάσιμόν τι πίωσιν,
οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει·

ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι,
καὶ καλῶς ἔξουσιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος

μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς
ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν

καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ

20 ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ,

τοῦ Κυρίου συνεργούντος

καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος

διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. ἀμήν.»

(Μάρκ. 16, 15-20)

Οἱ Ἀπόστολοι μεταβίβασαν τήν ἐξουσία
στούς Ἱερούς Ποιμένες, τούς Ἐπισκόπους τῆς
Ἐκκλησίας καί αὐτοί στούς Πρεσβυτέρους,
τούς Ποιμένες τῶν μικροτέρων ποιμνίων
τῶν Ἐνοριῶν. Οἱ Ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν τήν

ἀσκoῦν καθημερινά στοὺς προσερχομένους μέ πίστη. Ἐξορκίζουν τὰ ἀκάθαρτα καὶ πονηρά πνεύματα στό Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τὰ ἐκδιώκουν καὶ ἐλευθερώνουν καὶ θεραπεύουν τοὺς πιστούς.

Κάθε Ἱερεύς, ἀπό τήν ὥρα πού χειροτονεῖται, εἶναι φορέας καὶ ἱερουργός αὐτῆς τῆς ἐξουσίας! Μπορεῖ νά διαβάζη τοὺς «Ἐξορκισμούς», δηλαδή νά «ἐξορκίζει» τὰ πονηρά πνεύματα καὶ νά ἐλευθερώνη τοὺς ἀνθρώπους ἀπό τό Δαίμονα.

“Οἱ ἐξορκισμοί”. Εἶναι ἱερά κείμενα μέ ἐξορκιστικούς λόγους κατά τῶν Δαιμόνων, μέ τοὺς ὁποίους ὁ ἱερεύς ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ διατάσσει – ἐξορκίζει – ἐκδιώκει τοὺς δαίμονες ἀπό τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς χώρους τοὺς ὁποίους ἔχουν εἰσέλθει.

Ὅλη ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων εἶναι καθημερινή ἀναστροφή μέ τό Διάβολο. Ἄλλοι ἀγνοοῦν τήν ὑποδούλωσή τους, γιατί ζοῦν βυθισμένοι στό σκοτάδι τῆς πλάνης, τῆς ἀδειας καὶ τῆς ἀνηθηκότητος. Νομίζουν πώς εἶναι ἐλεύθεροι π.χ. νά διαχειρίζονται ἀνεξέλεγκτοι τὰ πλούτη τους, νά ἀπολαμβάνουν τίς ἡδονές, ἢ νά χρησιμοποιοῦν τή δύναμη τῆς ἐξουσίας τους στό νά ἀδικοῦν τοῦς ἄλλους. Περιφρονοῦν καὶ ἀρνοῦνται τό Θεό καὶ τό θέλημα Του, τό

Νόμο Του.

Ἄλλοι ὅμως, οἱ πιστοὶ χριστιανοί, γνωρίζουν καλῶς τὴν πραγματικότητα, ἀκολουθοῦν τὸ Χριστό καὶ τηροῦν τίς ἐντολές Του καὶ νικοῦν καθημερινά τὸ Διάβολο, ὀπλισμένοι μέ τὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τίς πραγματικές διαστάσεις τοῦ πολέμου τῶν Δαιμόνων κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, τίς περιγράφει ζωντανά ὁ Εὐαγγελιστής καὶ Προφήτης Ἰωάννης στή Ἀποκάλυψη!

Ἐνα ἄλλο θέμα τῆς σημερινῆς περικοπῆς εἶναι ἡ ἀνάθεση τοῦ Χριστοῦ σέ κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται κοντά Του, μιᾶς εἰδικῆς ἀποστολῆς. Δέν καλεῖ στό ἀξίωμα τοῦ Ἀποστόλου ὅλους, ὅσους Τόν γνωρίζουν ἀπό τίς θαυματουργικές εὐεργεσίες Του πρὸς αὐτούς, σέ ὅλους ὅμως ἀναδέτει περιορισμένης κλίμακας ἀποστολή μέσα στό οἰκογενειακό καὶ τὸ φιλικό περιβάλλον τῆς ζωῆς τους.

ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τετάρτη 26 Ὀκτωβρίου

Δημητρίου μεγαλομάρτυρος

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις,
σέ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένη,

ἀδλοφόρε, τά ἔθνη τροπούμενον.
 Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τήν ἔπαρσιν
 ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τόν Νέστορα,
 οὕτως, Ἄγιε μεγαλομάρτυς Δημήτριε,
 Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε,
 δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Παρασκευή 28 Ὀκτωβρίου

Μνήμη τῆς φωτοφόρου Σκέπης
 τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
 καί ἀειπαρθένου Μαρίας

Τῶν ἐν Ρεθύμνῃ τεσσάρων Νεομαρτύρων
 (+1824)

Στό Ἴδρυμά μας
 τιμᾶται ἰδιαίτερος ἡ μνήμη τους

Ἐθνική ἐορτή
 ἐπί τῷ νικηφόρῳ πολέμῳ τῶν Ἑλλήνων
 ἐν Βορείῳ Ἡπειρῷ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε,
 ἀνυμνοῦμεν τάς χάριτας,
 ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην,
 ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν,
 καί σκέπεις τόν λαόν σου νοερῶς,
 ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς.
 Σὲ γὰρ σκέπην καί προστάτιν καί βοηθόν,
 κεκτήμεθα βοῶντές σοι:

Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἄγνή,
 δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου,
 δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεΐᾳ Ἄχραντε.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'. Θεοτόκε Ἄειπάρθενε

Θεοτόκε Ἄειπάρθενε,
 τὴν ἁγίαν σου Σκέπην,
 δι' ἧς περισκέπεις, τοὺς εἰς σέ ἐλπίζοντας,
 κραταιὰν τῷ Ἐθνει σου
 καταφυγὴν ἐδώρήσω
 ὅτι ὡς πάλαι καὶ νῦν
 θαυμαστῶς ἡμᾶς ἔσωσας,
 ὡς νοητὴ νεφέλη,
 τὸν σὸν λαὸν περιβαλοῦσα.
 Διὸ δυσωποῦμεν σε,
 εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι,
 καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὴν ἁγίαν σου Σκέπην, ἄγνή Πανύμνητε,
 ἦν ἐν Βλαχέρναις κατεῖδον
 τοὺς πιστοὺς σκέπουσιν,
 ὁ Ἄνδρέας ὁ σοφὸς καὶ Ἐπιφάνιος,
 ἀνευφημοῦμεν εὐλαβῶς,
 προσκυνοῦντες ἐν χαρᾷ,
 ὡς σκέπουσιν καὶ φρουροῦσαν
 καὶ ἀπήμονας συντηροῦσαν,
 τοὺς προσκαλοῦντας τὴν ἀρωγὴν αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῶν Νεομαρτύρων.
Καλλινίκου Ἐπισκόπου Ρεδύμνης.
ᾠχος δ΄. Ὡς στύλος ἀκλόνητος.

Μελάμπων γεννήματα,
Κρήτης ὠραίους βλαστούς
τούς τέσσαρας Μάρτυρας
πάντες ὑμνήσωμεν
πιστῶς ἐναδλήσαντας
πόλει ἐν τῇ Ρεδύμνῳ
Μανουήλ τόν γενναῖον
Γεώργιον ὁμοῦ τε Ἄγγελῃ, Νικολάῳ,
πρεσβεύοντας αἰί
ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Τό Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα «Ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος» σᾶς ἀπευθύνει πρόσκληση γνωριμίας καί συνεργασίας καί περιμένει τήν ἐπίσκεψή σας.

Τό ἔργο τοῦ Ἰδρύματος στηρίζεται:

στό θέλημα καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, στήν ἀγάπη καί τήν οἰκονομική ἐνίσχυση τῶν φίλων του, στήν ἐνεργό συμπαράσταση τῶν συνδρομητῶν καί τῶν συνεργατῶν του. Ὑπέρ αὐτῶν ἀναπέμπονται καθημερινά εὐχαριστήριες εὐχές καί δεήσεις.

Ὅσοι θέλουν νά συνδράμουν, **μποροῦν νά στέλνουν τή συνδρομή ἢ τή δωρεά τους μέ ταχυδρομική ἐπιταγή** στή διεύθυνση:

**Ἐκκλησιαστικό Ἰδρυμα
«Ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος»**

Τ.Θ. 60060, Τ.Κ. 57001

Θέρμη Θεσσαλονίκης

Μποροῦν ἐπίσης νά κάμουν κατάθεση στούς τραπεζικούς λογαριασμούς τοῦ Ἰδρύματος:

στήν Ἐθνική Τράπεζα: 863/001512-13

(IBAN: GR97 0110 8630 0000 8630 0151 213)

στή Eurobank: 0026.0336.77.0200822241

(IBAN: GR2602603360000770200822241)

στήν Τράπεζα Πειραιῶς: 5233-020163-600

(IBAN: GR59 0172 2330 0052 3302 0163 600)

Ὁ δωρητής μπορεῖ νά στείλῃ στό Ἰδρυμα ἀντίγραφο τῆς ἀποδείξεως τῆς καταθέσεως στήν Τράπεζα, γιά νά τοῦ ἀποσταλῇ ἢ ἀπόδειξη.